

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

А.А. Сахно

ЕКОНОМІКА ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ АКВАКУЛЬТУРИ

КОНСПЕКТ ЛЕКЦІЙ

(для студентів денної форми навчання освітнього рівня «магістр» за спеціальністю «Водні біоресурси та аквакультура»)

Вінниця – 2019

Сахно А.А. Виробництво продукції аквакультури : конспект лекцій для студентів денної форми навчання освітнього рівня «магістр» за спеціальністю «Водні біоресурси та аквакультура» / А.А. Сахно; Вінницький національний аграрний університет. – Вінниця : ВНАУ, 2019 – 36 с.

Автор: д.е.н., проф. А.А. Сахно

Конспект лекцій складено з метою допомогти студентам спеціальності «Водні біоресурси та аквакультура» під час підготовки до занять, заліків та іспитів із дисципліни «Виробництво продукції аквакультури».

© А.А. Сахно, 2019
©ВНАУ, 2019

ЗМІСТ

Передмова	4
1. Раціональне використання водних біоресурсів у рамках Спільної рибної політики: досвід Європейського Союзу	5
2. Правове регулювання діяльності вітчизняних суб'єктів господарювання: основні законодавчі аспекти	9
3. Права та обов'язки у сфері аквакультури	11
4. Позиціонування аквакультури у КВЕД-2010	13
5. Обліково-аналітичне забезпечення підприємств аквакультури	14
6. Спеціальні форми первинної документації для суб'єктів рибного господарства у галузі аквакультури	14
7. Взаємозв'язок спеціальних форм первинної документації з формою звітності № 1 А-риба (річна)	15
8. Користування водними об'єктами на умовах оренди	18
9. Паспорт водного об'єкта	19
10. Плата за надані в оренду водні об'єкти	20
11. Спеціальне водокористування	20
11.1 Рентна плата спеціальне використання води	24
12. Права загального водокористування	25
13. Договір оренди водного об'єкта	26
14. Порядок поновлення договору оренди водного об'єкта	28
15. Нормативна грошова оцінка земельної ділянки під водним об'єктом	30
16. Витяг із Державного земельного кадастру	30
17. Звітність територіальних органів Державного агентства рибного господарства України	31
Список рекомендованої літератури	33
Додатки	35
Додаток А. Про внесення змін до форми звітності № 1 А–риба (річна) «Виробництво продукції аквакультури за 20__р.»	35
Додаток Б. Про внесення змін до Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку біологічних активів	36

ВСТУП

Продовольчі проблеми спонукають людство задуматися над необхідністю створення умов для гарантованого доступу до якісних харчових продуктів у необхідній кількості. Зростання населення планети значно випереджає приріст продовольства, а голод і недоїдання стають ризиком для здоров'я людини.

Досягнення збалансованого харчування забезпечується зміцненням продовольчої безпеки за рахунок повного самозабезпечення країни продукцією тваринного походження. Серед основних сегментів продукції тваринництва суттєву роль відіграє виробництво риби з усією інфраструктурою переробки, зберігання та реалізації рибної продукції.

Необхідність забезпечення населення екологічно безпечною і доступною за ціною рибою в умовах скорочення промислу в морях і океанах спонукають до втручання саме у виробництво риби та інших водних біоресурсів у штучно створених, повністю контрольованих умовах аквакультури.

Тому основними питаннями сучасного етапу розвитку аквакультури є нарощування обсягів виробництва риби, розширення асортименту та поліпшення якості товарів, а на цій основі – забезпечення раціонального споживання рибної продукції населенням, створення сприятливих умов для виробників, поліпшення соціального розвитку села, позбавлення залежності країни від імпортних поставок.

1. Раціональне використання водних біоресурсів у рамках Спільної рибної політики: досвід Європейського Союзу

Раціональне використання рибних ресурсів є одним із актуальних питань у контексті вирішення проблеми виснаження природних ресурсів. Як і загальна аграрна політика, Спільна рибна політика є сферою спільної відповідальності Європейського Союзу та держав-членів. Вона має визначальний вплив саме на конкурентоспроможність рибного господарства. Рибне господарство – це галузь економіки, завданнями якої є вивчення, охорона, відтворення, вирощування, використання водних біоресурсів, їх виловлення (добування, вилов, збирання), реалізація та переробка. Водночас рибальство є традиційним видом господарської діяльності. Він включає в себе вилов водних біоресурсів та її переробку, відтворення, зариблення та охорону рибних запасів, науково-дослідне, проектно-конструкторське забезпечення, галузеву багаторівневу систему навчання і підвищення кваліфікації кадрів, систему безпеки мореплавства.

Промислове рибальство здійснюють згідно встановлених наукових обґрунтувань на кожен вид ресурсу та на кожен водний об'єкт. У випадку критичного стану певного ресурсу його обсяг для промислового рибальства може зменшуватись, або взагалі встановлюватись заборона на промисел.

Першочерговими задачами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію політики в галузі рибного господарства є забезпечення сталого видобутку риби з природного середовища, гармонійний розвиток рибного господарства країни, забезпечення охорони водних біоресурсів та боротьба з незаконним, нерегульованим та непідзвітним рибальством, іншою незаконною господарською діяльністю з вилову та продажу риби як такими, що перешкоджають запровадженню принципів сталого розвитку, раціональному використанню наявної сировинної бази, функціонуванню флоту.

Зазначені напрями повністю відповідають цілям Спільної рибної політики ЄС і регламенту від 11.12.2013 № 1380/2013 [17]. Спільна рибна політика – рибна політика Європейського Союзу введена в 1957 р. Лише з 1983 році, згідно Римського договору, Спільна рибна політика (далі – СРП) стала

повноцінною політикою ЄС. СРП має загально-правові підстави (статті 32-38 Договору про створення Європейського Співтовариства) і схожі цілі із аграрною політикою: зростання рибопродуктивності; стабілізація ринків; гарантія забезпечення та доставки продукції споживачеві за доступними цінами. Як і Спільна аграрна політика, Спільна рибна політика є сферою спільної відповідальності Європейського Союзу та держав-членів.

Дослідження висвітлюють, що рибна політика охоплює такі складові (рис. 1).

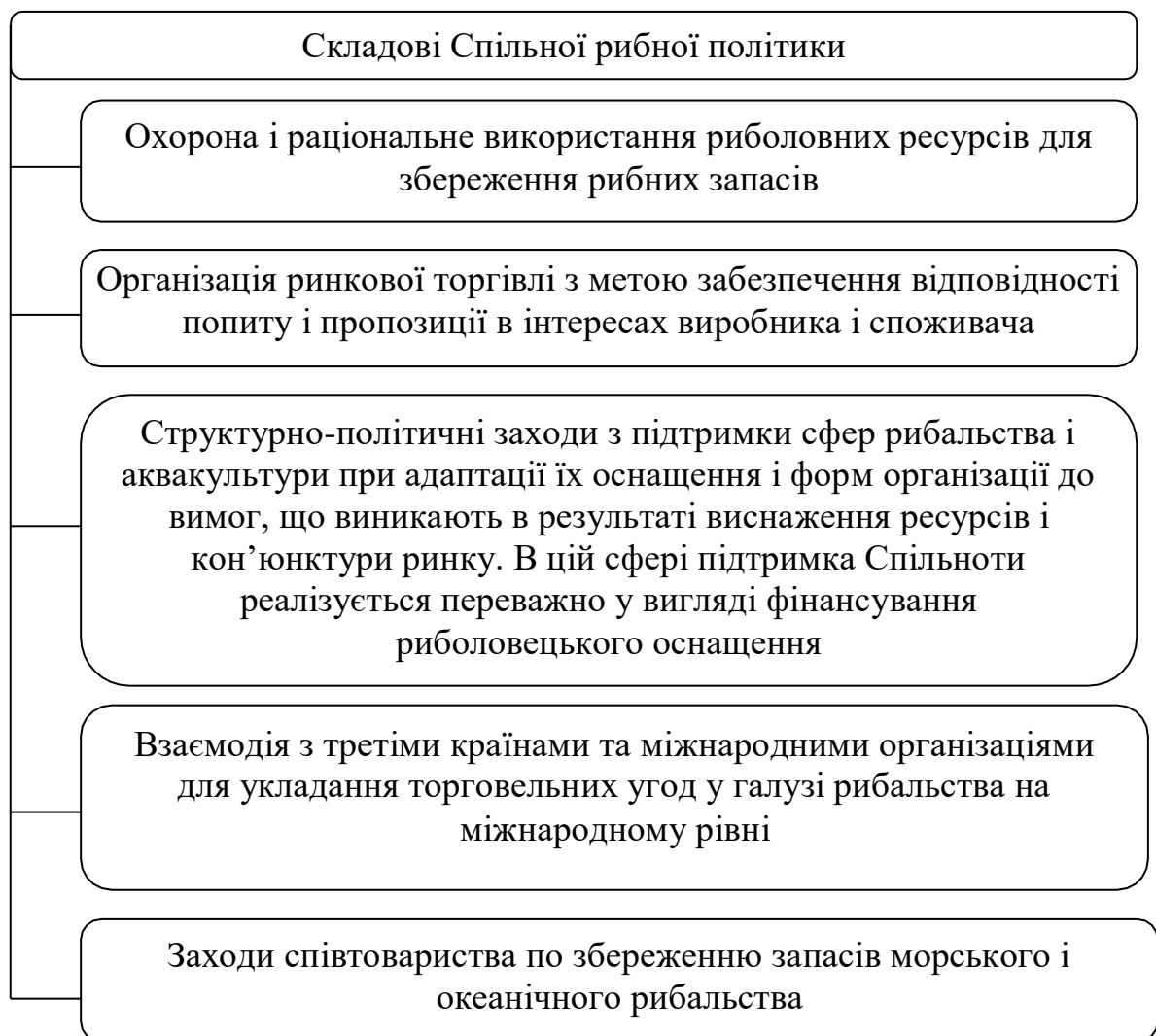

Рис. 1. Складові Спільної рибної політики Європейського Союзу у контексті дії системи із збереження і сталого використання рибних ресурсів.

У ході декількох реформ початкові цілі Спільної рибної політики були доповнені та охоплюють нині крім іншого наступні складові: раціональне використання ресурсів, захист навколишнього середовища, забезпечення

високого рівня охорони здоров'я, а також економічне та соціальне єднання.

Європейський Союз на сьогоднішній день прагне проводити дієву політику, що охоплює рибальство, аквакультуру, охорону навколишнього середовища та морський промисел. У сферу впливу СРП входить збереження морських біологічних ресурсів і управління процесом визначення таких видів у рибальстві. Крім того, вона включає в себе, з огляду на ринкові і фінансові заходи, для підтримки її цілей, прісноводні біологічні ресурси і діяльність у сфері аквакультури, а також переробку та збут рибогосподарської продукції і продукції аквакультури. Передбачено, що така діяльність здійснюється на території держав-членів або у водах ЄС, в тому числі рибальськими суднами під прапором, або зареєстрованими у третіх країнах, союзними рибальськими суднами, або громадянами держав-членів, без шкоди для основних зобов'язань держави прапора. Враховується положення статті 117 Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня 1982 року [18] (UNCLOS).

Любительське рибальство може мати значний вплив на рибні ресурси і держави-члени повинні, з огляду на це, гарантувати, що воно здійснюється у спосіб, який є сумісний з цілями СРП.

СРП повинна забезпечити, щоб рибальство і діяльність у сфері аквакультури сприяли довгостроковій екологічній, економічній та соціальній сталості. Вона має включати правила, спрямовані на забезпечення простежуваності, безпеки і якості продуктів, що продаються у ЄС.

СРП має сприяти підвищенню продуктивності, справедливому рівню доходів від рибальства, стабільності ринків. СРП впливає на рівень забезпечення доступності продовольства, споживачам за доступною ціною. СРП має сприяти Стратегії Європа 2020 для раціонального, стійкого і всеосяжного зростання, і повинна сприяти досягненню цілей, викладених у цій Стратегії.

В управлінні рибальством повинен бути впроваджений екосистемний підхід та визначені екологічні наслідки промислової діяльності. Запропоновано небажаних уловів уникати і зменшити, наскільки це можливо.

Збереженню потенціалу виробництва по всій території ЄС має сприяти аквакультура. Це гарантує довгострокову продовольчу безпеку, в тому числі

постачання продовольства, а також розвиток та зайнятість громадян. Особливо аквакультура задовольняє зростаючий світовий попит на харчові продукти, що виробляються штучно.

Стратегія Комісії «Про сталий розвиток європейської аквакультури», затверджена у 2009 році Радою і схвалена Європейським парламентом, наголошує на необхідності створення та забезпечення адекватних умов економічної діяльності в аквакультурі.

Діяльність у сфері аквакультури в ЄС перебуває під впливом різних умов у межах національних економік.

Таким чином, стратегічні керівні принципи ЄС, для національних стратегічних планів, мають бути розроблені і для підвищення конкурентоспроможності аквакультури, підтримання її розвитку і інновацій, а також заохочення економічної активності, диверсифікації продукції та зростання якості життя в прибережних і внутрішніх районах.

Також повинні застосовуватись механізми для обміну між державами-членами інформацією і передовим досвідом через відкритий метод координації національних заходів, що стосуються безпеки бізнесу, доступу до вод і просторів ЄС, а також спрощення дозвільних процедур.

Специфіка аквакультури вимагає створення Консультативної ради для консультацій із зацікавленими сторонами про складові елементи політики ЄС, які можуть вплинути на аквакультуру. Крім того, аквакультура у ЄС є видом економічної діяльності, на який виділяються дотації. Тому є необхідність у посиленні конкурентоспроможності рибальства і аквакультури, а також у спрощенні підтримки більш ефективного управління виробничою та маркетинговою діяльністю у цих галузях. Загальна організація ринку риби та рибної продукції має забезпечити безпечність продукції як рибальства, так і аквакультури, незалежно від їхнього походження.

Тому слід дозволити споживачам приймати більш обґрунтовані рішення, підтримувати відповідальне споживання і має удосконалити економічні знання і розуміння ринків ЄС про ланцюг поставок.

2. Правове регулювання діяльності вітчизняних суб'єктів господарювання: основні законодавчі аспекти

З 1 липня 2013 року набув чинності Закон України «Про аквакультуру» від 18.09.2012 № 5293-VI і діє поряд із Законами України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» від 08.07.2011 № 3677-VI, «Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них» від 06.02.2003 № 486-VI та «Про тваринний світ» від 13.12.2001 № 2894-III та іншими нормативно-правовими актами.

Дія Закону України «Про аквакультуру» від 18.09.2012 № 5293-VI поширюється на відносини у сфері аквакультури, що здійснюються у внутрішніх водних об'єктах (їх частинах), рибогосподарських технологічних водоймах, внутрішніх морських водах, територіальному морі та виключній (морській) економічній зоні України, а також на ділянках суші території України, які використовуються для цілей аквакультури.

Закон визначає державну політику у сфері аквакультури, напрями та види аквакультури, права та обов'язки суб'єктів аквакультури, заходи державної підтримки, повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері аквакультури; врегульовує право власності на об'єкти аквакультури, порядок здійснення рибальства для цілей аквакультури, рибогосподарської меліорації, ведення селекційно-племінної роботи у сфері аквакультури, інтродукції, акліматизації та реакліматизації об'єктів аквакультури, використання чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів; встановлює карантинні вимоги, а також особливі умови здійснення аквакультури та надання рибогосподарського водного об'єкта (його частини), рибогосподарської технологічної водойми, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, а також акваторії (водного простору) виключної (морської) економічної зони України в користування на умовах оренди для цілей аквакультури.

Аквакультура визначається як сільськогосподарська діяльність із штучного розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури у повністю або частково контрольованих умовах для одержання сільськогосподарської продукції

(продукції аквакультури) та її реалізації, виробництва кормів, відтворення біоресурсів, ведення селекційно-племінної роботи, інтродукції, переселення, акліматизації та реакліматизації гідробіонтів, поповнення запасів водних біоресурсів, збереження їх біорізноманіття, а також надання рекреаційних послуг.

За напрямками діяльності аквакультура може здійснюватися з метою:

отримання товарної продукції аквакультури та її подальшої реалізації (товарна аквакультура);

штучного розведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів, надання рекреаційних послуг.

За організаційно-технологічними показниками аквакультура може здійснюватися за формами: інтенсивною; напівінтенсивною; екстенсивною.

Основними напрямками отримання товарної аквакультури може бути випасна, індустріальна та ставкова аквакультура.

Випасна аквакультура – це діяльність з екстенсивного вирощування об'єктів аквакультури шляхом вселення різновікових груп гідробіонтів, одержаних в умовах аквакультури, в рибогосподарські водні об'єкти (їх частини) для підвищення ефективності використання їх біопродукційного потенціалу. Для здійснення випасної аквакультури використовуються рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), рибогосподарські технологічні водойми при цьому не використовуються. Випасна аквакультура здійснюється за екстенсивною формою за відсутності негативного впливу на навколишнє природне середовище.

Індустріальна аквакультура визначається як діяльність зі штучного розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури з використанням рибницьких і плавучих садків, рибницьких басейнів, інших технологічних пристроїв, у тому числі із застосуванням установок замкнутого водопостачання.

Для здійснення індустріальної аквакультури, у тому числі морської аквакультури, використовуються рибницькі басейни, рибницькі садки, акваріуми, а також частини водних об'єктів із застосуванням спеціальних технологічних пристроїв – плавучих садків, колекторів для молюсків, установок замкнутого водопостачання тощо.

Ставкова аквакультура – це діяльність з розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури з використанням рібницьких ставків, штучно створених водойм (руслів, балочних або одамбованих ставків), відокремлених від материнських водних об'єктів (їх частин), лиманів, обводнених торфових кар'єрів.

Для здійснення ставкової аквакультури використовують рибогосподарські технологічні водойми, руслові, балочні та одамбовані рібницькі ставки, штучно відокремлені від материнських водних об'єктів (їх частин), обводнені торфові кар'єри в умовах рібницьких господарств (риборозплідники, нерестово-вирощувальні, товарні, повносистемні господарства).

Ставкова та індустріальна аквакультура передбачають вирощування об'єктів аквакультури у штучно створених, повністю або частково контрольованих умовах з використанням напівінтенсивної та інтенсивної форм аквакультури.

3. Права та обов'язки у сфері аквакультури

Суб'єктами аквакультури є юридичні чи фізичні особи, які здійснюють рибогосподарську діяльність у сфері аквакультури.

Суб'єкти аквакультури здійснюють користування:

- рибогосподарськими водними об'єктами (їх частинами);
- рибогосподарськими технологічними водоймами;
- акваторією (водним простором) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України;
- земельними ділянками, на яких розташовані рециркуляційні системи аквакультури та інше.

Суб'єкти аквакультури зобов'язані: дотримуватися нормативно-правових актів у сфері аквакультури; не допускати погіршення екологічного середовища та умов існування водних біоресурсів у результаті своєї діяльності; подавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, звітну інформацію щодо обсягів виробництва продукції аквакультури у визначені строки за формами, затвердженими в установленому

порядку подавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, інформацію стосовно намірів розведення та/або вирощування чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів та відповідне науково-біологічне обґрунтування; дотримуватися під час здійснення заходів із вселення, переселення, інтродукції, акліматизації та реакліматизації водних біоресурсів у водних об'єктах (їх частинах) вимог Закону; проводити заходи рибогосподарської меліорації; здійснювати заходи з профілактики і боротьби із захворюваннями та загибеллю об'єктів аквакультури; не допускати несанкціонованого, у тому числі випадкового, потрапляння чужорідних, немісцевих та генетично змінених організмів у водні об'єкти (їх частини).

Об'єктами аквакультури є гідробіонти, що використовуються з метою розведення, утримання та вирощування в умовах аквакультури. Такі об'єкти можуть перебувати в державній, комунальній чи приватній власності. Об'єкти аквакультури, які розведені, утримуються та/або вирощуються підприємствами, установами та організаціями державної або комунальної власності, є об'єктами права державної або комунальної власності.

Об'єкти аквакультури, які розведені, утримуються та/або вирощуються суб'єктами аквакультури у межах наданих їм відповідно до закону у приватну власність, в користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, у межах належних їм технологічних пристроїв і споруд (рибницький басейн, плавучий рибницький садок тощо) або набуті іншим не забороненим законом шляхом, перебувають у їх приватній власності.

Не можуть перебувати у приватній власності об'єкти аквакультури, що потрапили в умови природної волі за межі наданих суб'єктам аквакультури в користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України або цілеспрямовано вселені у водні об'єкти (їх частини).

4. Позичіонування аквакультури у КВЕД-2010

Секція А – «Сільське господарство, лісове господарство та рибне господарство» складається з 3 розділів. Розділ 03 «Рибальство та розведення аквакультури» – складається з двох груп, кожна з яких деталізована за видами діяльності (морська та прісноводна аквакультура) і має наступну структуру (рис. 1).

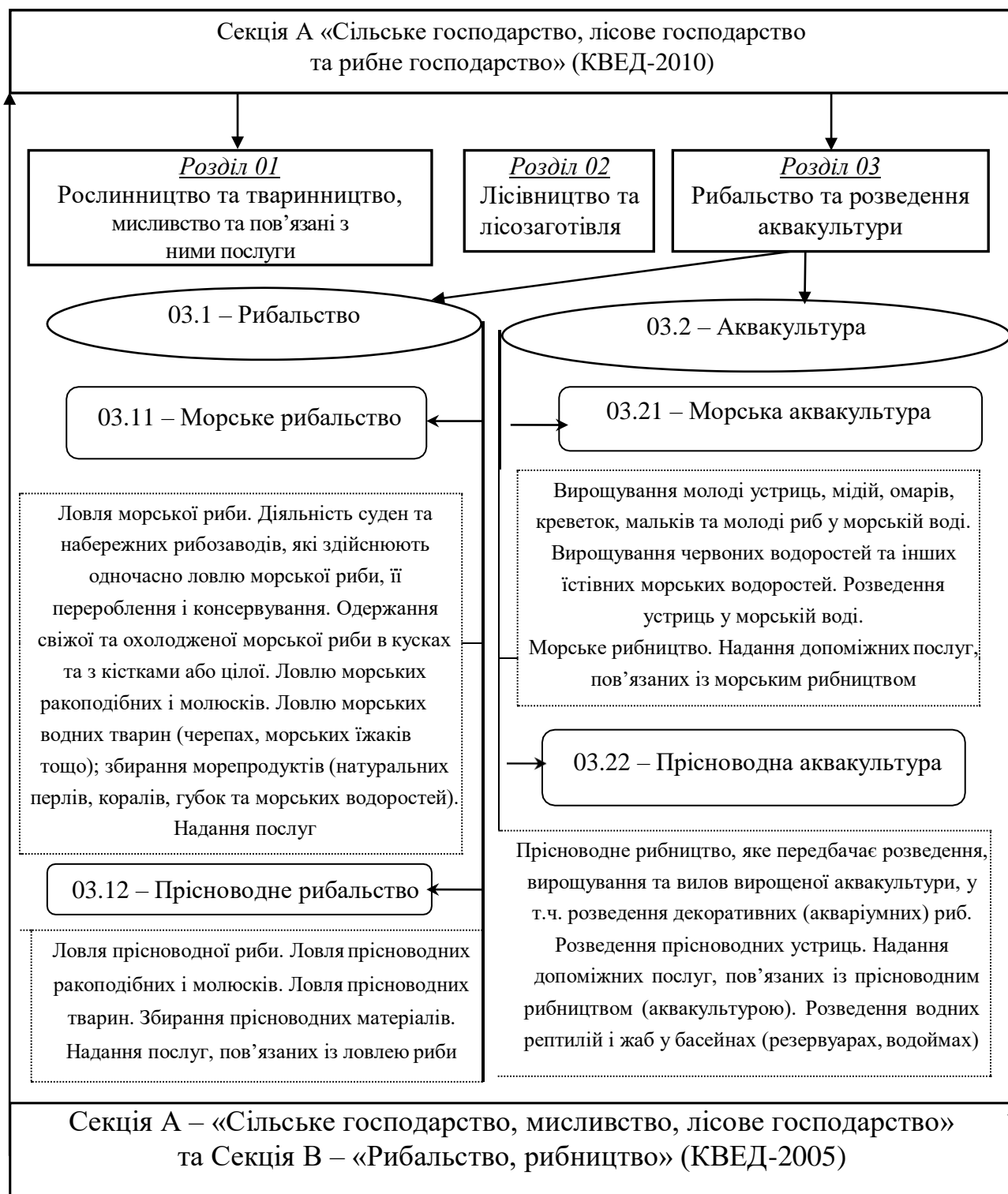

Рис. 2 Позичіонування аквакультури у КВЕД-2010.

5. Обліково-аналітичне забезпечення підприємств аквакультури

Важливими проблемами сучасного етапу розвитку аквакультури є нарощування обсягів виробництва, поліпшення якості та розширення асортименту продукції. Для досягнення поставлених задач, необхідно бути добре поінформованими про всі зміни, які відбуваються у рибних запасах та їх видовому складі, наявних виробничих потужностях. Умовою отримання повної інформації від господарств є організований облік виробничих процесів і зведений облік виловленої риби та інших водних біоресурсів. Одним із шляхів вирішення цього питання було запровадження адміністративної звітності.

З цією метою затверджено форму звітності № 1А-риба (річна) «Виробництво продукції аквакультури за 20__ р.» та Інструкцію щодо її заповнення (наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 21.03.2012 № 141) (додаток А). Форму звітності суб'єкти господарювання подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства в обов'язковому порядку.

6. Спеціальні форми первинної документації для суб'єктів рибного господарства у галузі аквакультури

Форму звіту № 1А-риба (річна) «Виробництво продукції аквакультури за 20__рік» розроблено відповідно до П(С)БО 30 «Біологічні активи», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 18.11.2005 № 790 та Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку біологічних активів, затверджених наказом Мінфіну від 29.12.06 № 1315 (додаток Б).

Форма № 1А-риба заповнюється на підставі даних спеціальних форм первинної документації для суб'єктів рибного господарства у галузі аквакультури:

- № А-01 «Акт №__про переведення поголів'я з групи в групу»;
- № А-02 «Відомість про наявність ремонтного поголів'я (за видами риб)__»;
- № А-03 «Відомість про наявність маточного поголів'я (за видами риб)__»;
- № А-04 «Журнал отримання статевих продуктів від маточного поголів'я»;
- № А-05 «Журнал спостережень за інкубацією ікри»;
- № А-06 «Акт №__про результати інкубації ікри»;

№ А-07 «Відомість про результати нересту»;

№ А-08 «Акт №___про результати підрощування личинки»;

№ А-09 «Акт №___про розведення живих кормів»;

№ А-10 «Акт №___про зариблення»;

№ А-11 «Зведена відомість про зариблення»;

№ А-12 «Відомість про результати контрольного лову»;

№ А-13 «Акт №___про облов»;

№ А-14 «Зведена відомість облову»;

№ А-15 «Акт №___умовного визначення кількості риби в необловлених водних об'єктах»;

№ А-16 «Акт №___на вибуття поточних біологічних активів рибництва (загибель риби)»;

№ А-17 «Графік спуску та облову ставів, садків, басейнів, лотків, інших об'єктів»;

№ А-18 «Акт №___про внесення добрив»;

№ А-19 «Акт №___про підготовку нерестових ставів»;

№ А-20 «Лімітно-забірна картка на корми для риб»;

№ А-21 «Відомість про годівлю риби і витрати кормів»;

№ А-22 «Акт №_визначення справедливої вартості продукції аквакультури (ікра, личинки, мальки, цьоголітки, однорічки, ремонтний молодняк, плідники, товарна риба)».

Спеціальні форми первинної документації затверджено відповідно до статей 8 та 9 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» від 08.07.2011 № 3677-VI.

7. Взаємозв'язок спеціальних форм первинної документації з формою звітності № 1 А-риба (річна)

Щоб у наступному, без проблем рибницьким господарствам складати форму звіту № 1А-риба (річна) «Виробництво продукції аквакультури за 20 р.», покажемо у табл. 1, як на підставі уніфікованих спеціальних форм первинного обліку заповнити усі розділи форми.

Таблиця 1

Взаємозв'язок спеціальних форм первинної документації із формою звіту

Показник форм первинної документації	Показник форми № 1А-риба
1	2
Розділ II. НАЯВНІСТЬ РЕМОНТНО-МАТОЧНОГО ПОГОЛІВ'Я	
х	Рядок 21 (сума рядків 22, 23 по усіх графах)
Графи 2, 3 форми № А-01 та графи 30, 31 форми № А-03 за видами риб	Рядок 22 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Графи 5, 6 форми № А-01 та графи 30, 31 форми № А-03 за видами риб	Рядок 23 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Графи 2, 3, 5, 6 форми № А-01 та графи 30, 31 форми № А-02 за видами риб	Рядок 24 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Розділ III. ВИРОЩУВАННЯ РИБОПОСАДКОВОГО МАТЕРІАЛУ	
Графа 9 форми № А-06 за видами риб	Рядок 25 граф 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16 за видами риб
Графа 15 форми № А-07 за видами риб	Рядок 26 граф 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16 за видами риб
х	Рядок 27 (сума рядків 28, 33, 38, 43 по всіх графах)
х	Рядок 28 (сума рядків 29–32 по всіх графах)
Графи 7, 8 форми № А-13 або графи 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15 форми № А-14 за видами риб. Графи 4, 5 форми № А-15 за видами риб	Рядки 29–32 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
х	Рядок 33 (сума рядків 34–37 по всіх графах)
Графи 7, 8 форми № А-13 або графи 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15 форми № А-14 за видами риб. Графи 4, 5 форми № А-15 за видами риб	Рядки 34–37 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
х	Рядок 38 (сума рядків 39–42 по всіх графах)
Графи 7, 8 форми № А-13 або графи 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15 форми № А-14 за видами риб. Графи 4, 5 форми № А-15 за видами риб	Рядки 39–42 граф 1, 2, 3–16 за видами риб

х	Рядок 43 (сума рядків 44–47 по всіх графах)
Графи 7, 8 форми № А-13 або графи 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 15 форми № А-14 за видами риб. Графи 4, 5 форми № А-15 за видами риб	Рядки 44–47 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Графи 10, 11 форми № А-02 за видами риб	Рядки 51, 52 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Графи 5, 7 форми № А-10 або графи 4, 7, 8, 11, 12, 15, 16, 17 форми № А-11 за видами риб	Рядки 53, 54 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
IV. ВИРОЩУВАННЯ ТОВАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ (кг)	
Графи 4, 8 форми № А-13 або графи 2, 6, 9, 12, 14, 15 форми № А-14 за видами риб	Рядки 55–60 граф 1, 2, 3–9 за видами риб
V. ВИЛОВ ТОВАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ (кг)	
Графи 3, 4, 7 форми № А-13 за видами риб або графи 1, 2, 6, 9, 12, 15 форми № А-14 за видами риб	Рядки 61–66 граф 1, 2, 3–9 за видами риб
Розділ VI. ВИТРАТИ КОРМІВ ТА ВНЕСЕННЯ ДОБРИВ (кг)	
х	Рядок 67 (сума рядків 68–71 по всіх графах)
Графа 5 форми № А-09 у розрізі водних об'єктів. Графи 1, 8 форми № А-21 за видами риб	Рядки 68–71 граф 1, 2–8 за видами риб
х	Рядок 72 (сума рядків 73, 74 по всіх графах)
Графи 7, 11 форми № А-18 за видами риб	Рядки 73, 74 граф 1, 2–8
VII. ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ АКВАКУЛЬТУРИ (вартість – тис. грн)	
х	Рядок 75 (сума рядків 76–81, 82, 85 по графах 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16)
Графи 7, 8 форми № А-06 за видами риб	Рядок 77 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Графи 14, 15 форми № А-08 за видами риб	Рядок 78 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
х	Рядок 82 (сума рядків 83, 84 по всіх графах)

Графи 25, 27 форми № А-03 за видами риб	Рядки 83, 84 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Графи 25, 27 форми № А-02 за видами риб	Рядок 85 граф 1, 2, 3–16 за видами риб
Графа 5 форми № А-10 або графи 4, 8, 12, 16 форми № А-11 за видами риб	Рядки 86, 87 граф 1, 2, 3–16 за видами риб

Так, приклад заповнення форми № А-01 див. у «БАЛАНС-АГРО», 2013, № 26; форм № А-05 та № А-06 – у «БАЛАНС-АГРО», 2013, № 16, С. 22-26; форми № А-10 у «БАЛАНС-АГРО», 2013, № 11, С. 14-19; форми № А-12 у «БАЛАНС-АГРО», 2012, № 33, С. 20-25; форми № А-13 у «БАЛАНС-АГРО», 2012, № 18, С. 19-23; форм № А-14 та № А-17 – у «БАЛАНС-АГРО», 2012, № 36, С. 19-22; форми № А-16 у «БАЛАНС-АГРО», 2013, № 27; форми № А-18 у «БАЛАНС-АГРО», 2012, № 24, С. 6-10; форми № А-19 – у «БАЛАНС-АГРО», 2012, № 29, С. 19-23; «БАЛАНС-АГРО». – 2013. – № 8. – С. 19-20.

8. Користування водними об'єктами на умовах оренди

Водосховища (крім водосховищ комплексного призначення), ставки, озера та замкнені природні водойми надаються в користування на умовах оренди відповідно та у порядку, передбаченому статтею 51 Водного кодексу України від 06.06.1995 № 213/95-ВР, для рибогосподарських потреб, культурно-оздоровчих, лікувальних, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт.

Для цілей аквакультури водні об'єкти, в тому числі рибогосподарські технологічні водойми, можуть надаватися на земельних торгах або без них відповідно до статті 134 Земельного кодексу України.

Водні об'єкти надаються у користування на земельних торгах у комплексі із земельною ділянкою (статті 135 – 139 Земельного кодексу України від 25.10.2001 № 2768-III, стаття 51 Водного кодексу України), органами, що здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) згідно з повноваженнями, визначеними Земельним кодексом

України, відповідно до договору оренди, погодженого з Державним агентством водних ресурсів України.

Відповідно до статті 122 Земельного кодексу України повноваження щодо надання земельних ділянок під водними об'єктами у користування на умовах оренди у межах населених пунктів належать сільським, селищним та міським радам, а за межами населених пунктів – обласним державним адміністраціям.

Передача орендарем права на оренду водного об'єкта (його частини) іншим суб'єктам господарювання забороняється.

Орендарі, яким водний об'єкт надано в користування на умовах оренди, можуть дозволити іншим водокористувачам здійснювати спеціальне водокористування в порядку, встановленому Водним кодексом України від 06.06.1995 № 213/95-ВР.

Типовий договір оренди водних об'єктів затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.05.2013 № 420.

У договорі оренди водного об'єкта визначаються зобов'язання щодо здійснення заходів з охорони та поліпшення екологічного стану водного об'єкта, експлуатації водосховищ та ставків відповідно до встановлених для них органами Державного агентства водних ресурсів України, режимів роботи, а також необхідність оформлення права користування гідротехнічними спорудами.

Типовим договором оренди передбачено відповідальність орендаря за шкоду, що може бути нанесена третім особам, внаслідок неналежного виконання умов договору. Надання водних об'єктів у користування на умовах оренди здійснюється за наявності паспорта водного об'єкта.

Порядок розроблення паспорта водного об'єкта затверджено наказом Міністерства екології та природних ресурсів від 18.03.2013 № 99 та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 18.05.2013 за № 775/23307.

9. Паспорт водного об'єкта

Розрізняють паспорт водного об'єкта та паспорт рибогосподарської технологічної водойми. Замовником робіт із розроблення паспорта водного об'єкта або рибогосподарської технологічної водойми є орендодавець або

орендар. Складають паспорти водного об'єкта і рибогосподарської технологічної водойми сертифіковані проектні підприємства, установи та організації, незалежно від їх форми власності.

Виготовлений паспорт водного об'єкта погоджується з Державним агентством водних ресурсів України у строк, що не перевищує 15 робочих днів з дня його надходження. Погодження виготовленого паспорту рибогосподарської технологічної водойми законодавством не передбачене.

Після закінчення строку оренди орендар повертає свій примірник паспорта орендодавцю.

Паспорт підлягає перегляду кожні 5 років.

У разі змін технічних параметрів водного об'єкта і гідротехнічних споруд, зміни гідрологічного режиму річки (водотоку) паспорт підлягає коригуванню.

Коригування паспорта здійснюється відповідно до Порядку його розроблення.

10. Плата за надані в оренду водні об'єкти

Методика визначення розміру плати за надані в оренду водні об'єкти затверджена наказом Міністерства екології та природних ресурсів від 28.05.2013 № 236 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України 17.06.2013 за № 986/23518.

Дана Методика є обов'язковою для застосування органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування при укладанні ними договорів оренди водних об'єктів, зокрема водосховищ (крім водосховищ комплексного призначення), ставків, озер та замкнених природних водойм.

Сплата орендної плати за водний об'єкт не звільняє від сплати орендної плати за земельну ділянку під цим об'єктом.

Розмір орендної плати за користування земельною ділянкою водного фонду визначається грошовою оцінкою земель водного фонду відповідно до Закону України «Про оцінку земель» від 11.12.2003 № 1378-IV та Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI.

11. Спеціальне водокористування

Спеціальне водокористування здійснюється юридичними і фізичними особами насамперед для задоволення питних потреб населення, а також для господарсько-побутових, лікувальних, оздоровчих, сільськогосподарських, промислових, транспортних, енергетичних, рибогосподарських (у тому числі для цілей аквакультури) та інших державних і громадських потреб.

До спеціального водокористування віднесені такі дії:

- забір води з водних об'єктів із застосуванням споруд та технічних пристроїв;
- використання води;
- скид забруднюючих речовин у водний об'єкт.

Головною відмінністю спеціального водокористування від загального вважається те, що спеціальне водокористування встановлюється лише у випадку, коли спосіб використання водних ресурсів суттєво впливає на навколишнє природне середовище, а також на права інших водокористувачів.

Вважається що суб'єкт, який здійснює спеціальне водокористування отримує спеціальну вигоду.

Наприклад, забір води громадянами за допомогою пристроїв для власного споживання, напування худоби, санітарно-гігієнічних потреб юридичних та фізичних осіб – підприємців (використання води у вбиральнях, душових, ванних кімнатах і умивальниках та використання у належному санітарно-гігієнічному стані) суттєво не впливають на навколишнє середовище та не порушують права інших водокористувачів. Тому таке водокористування не вважають спеціальним.

Водні об'єкти (їх частини), спеціальні рибницькі водойми, ставки, озера, водосховища та інші водойми можуть бути використані для ведення в них аквакультури. Практично всі водні об'єкти можуть бути використані для рибогосподарської діяльності. Водночас для промислового добування водних біоресурсів більшість суб'єктів господарської діяльності не здійснюють забір та скид води. Тому суб'єкти промислового рибальства не отримують дозвіл на спеціальне водокористування води. Особливістю аквакультури є те, що водні

об'єкти (води) використовуються для створення належних умов (середовища існування) для розмноження, існування або розвитку гідробіонтів.

Такі умови можуть створюватися за допомогою:

гідротехнічних засобів (приклад: утримання достатнього об'єму води, забезпечення належної проточності, забезпечення кисневого режиму у воді);

заходів інтенсифікації вирощування риби (приклад: годування риби, профілактика захворювань, поліпшення природної кормової бази тощо);

захисних заходів (приклад: запобігання потраплянню у водний об'єкт шкідливих організмів, профілактика захворювань риб, меліоративні заходи).

Аквакультура є сільськогосподарською діяльністю. Їй притаманний сезонний характер виробництва. Технологічні заходи, пов'язані із створенням умов для вирощування риб при проведенні сезонних наповнень водойм. Також здійснюється сезонне використання води та скид води наприкінці технологічного циклу з метою облову риби та здійснення заходів з інтенсифікації виробництва. Тому при здійсненні аквакультури застосовують спеціальне водокористування.

Спеціальне водокористування здійснюється на підставі дозволу.

Дозвіл на спеціальне водокористування надається суб'єкту рибогосподарської діяльності відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 321 «Про затвердження Порядку погодження та видачі дозволів на спеціальне водокористування та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1992 року № 459».

Дозвіл на спеціальне водокористування надається безоплатно.

Строк видачі дозволу на спеціальне водокористування або надання письмового повідомлення про відмову в його видачі становить не більше тридцяти календарних днів з дня надходження на розгляд заяви та відповідних документів.

Для одержання дозволу необхідно подати:

- а) клопотання;
- б) обґрунтування потреби у воді.

Клопотання водокористувачів розглядаються у місячний термін.

У разі відмови у погодженні клопотання або у видачі дозволу водокористувачу надається відповідь з обґрунтуванням причин відмови.

У дозволі зазначаються: найменування органу, що його видав; найменування та реквізити водокористувача - юридичної особи (прізвище, ім'я, по батькові, адреса водокористувача - фізичної особи); термін, на який видано дозвіл; ліміти забору води, використання води та скидання забруднюючих речовин; умови спеціального водокористування; інші відомості (у разі потреби).

Дозвіл скріплюється печаткою та підписом керівника органу, що його видав.

Спеціальне водокористування може бути: короткотерміновим (до 3 років), довготерміновим (від 3 до 25 років).

У разі коли умови спеціального водокористування залишаються незмінними, за клопотанням водокористувача термін спеціального водокористування може бути продовжено, але не більше ніж на період відповідно коротко - або довготермінового водокористування органом, що видав дозвіл. Потім у дозволі робиться відповідна відмітка.

Видача дозволів та погодження клопотань здійснюються безоплатно.

Копії отриманих дозволів водокористувачі надають відповідним установам державної санітарно-епідеміологічної служби та органам водного господарства.

Не відносяться до спеціального водокористування наступні способи використання водних ресурсів:

- пропуск води через гідровузли (крім гідроенергетичних);
- скид води з водних об'єктів для підтримання санітарних витрат у річці та з метою запобігання виникненню гідродинамічних аварій;
- подача (перекачування) води водокористувачам у маловодні регіони;
- усунення шкідливої дії вод (підтоплення, засолення, заболочення);
- використання підземних вод для вилучення корисних компонентів;
- вилучення води з надр разом з видобуванням корисних копалин;
- виконання будівельних, днопоглиблювальних і вибухових робіт;
- видобування корисних копалин і водних рослин;
- прокладання трубопроводів і кабелів;

- проведення бурових, геологорозвідувальних робіт;
- інші роботи, які виконуються без забору води та скидання зворотних вод.

Припинення права спеціального водокористування здійснюється органом, що видав дозвіл на спеціальне водокористування.

У разі здійснення спеціального водокористування на прикордонних водах дозволи видаються з урахуванням вимог міжнародних договорів.

11.1 Рентна плата за спеціальне використання води

Оскільки водокористування здійснюється у режимі використання природних ресурсів використання води є платним.

Платниками рентної плати за спеціальне використання води є водокористувачі - суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи (крім бюджетних установ), постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи - підприємці, які використовують воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів (первинні водокористувачі) та/або від первинних або інших водокористувачів (вторинні водокористувачі), та використовують воду для потреб гідроенергетики, водного транспорту і аквакультури.

Не є платниками рентної плати за спеціальне використання води водокористувачі, які використовують воду виключно для задоволення питних і санітарно-гігієнічних потреб населення (людей, які знаходяться на даній території в той чи інший період часу, незалежно від характеру та тривалості проживання, в межах їх житлового фонду та присадибних ділянок), у тому числі для задоволення виключно власних питних і санітарно-гігієнічних потреб юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та платників єдиного податку.

Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води є фактичний обсяг води, який використовують водокористувачі, з урахуванням обсягу втрат води в їх системах водопостачання.

Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води для потреб аквакультури є фактичний обсяг води, необхідної для поповнення

водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у тому числі для поповнення, яке пов'язане із втратами води на фільтрацію та випаровування).

Ставки рентної плати за спеціальне використання води, для потреб аквакультури, встановлюються у таких розмірах:

46,03 грн за 10 тис. куб. метрів поверхневої води;

55,34 грн за 10 тис. куб. метрів підземної води.

Сплата збору здійснюється щоквартально.

12. Права загального водокористування

Загальне водокористування здійснюється громадянами для задоволення їх потреб (плавання на човнах, водопій тварин, купання, любительське і спортивне рибальство, забір води з водних об'єктів без застосування споруд або технічних пристроїв та з криниць) безкоштовно, без закріплення водних об'єктів за окремими особами та без надання відповідних дозволів.

Відповідно до статті 51 Водного кодексу України водні об'єкти надаються в користування на умовах оренди без обмеження права загального водокористування, крім випадків, визначених законом. Однак це не встановлює дозволу громадянам без обмежень здійснювати загальне водокористування на орендованих водних об'єктах.

З набранням чинності Закону України «Про аквакультуру» проблему доступу громадян України до водних об'єктів для здійснення загального водокористування (купання, плавання на човнах, любительське і спортивне рибальство) врегульовано. Порядок здійснення загального водокористування має бути прописаним у договорі оренди водного об'єкту. Випадки обмеження загального водокористування встановлені у статті 47 Водного кодексу України.

Здійснення громадянами загального водокористування на рибогосподарських технологічних водоймах, частинах водного об'єкту та акваторіях (водному просторі) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України в користування, що надані для цілей аквакультури законодавством не передбачено.

У статті 47 Водного кодексу України передбачені можливість та порядок обмеження права загального водокористування.

На водних об'єктах, наданих в оренду, загальне водокористування допускається на умовах, встановлених водокористувачем, за погодженням з органом, який надав водний об'єкт в оренду, що може бути врегульовано у договорі оренди або у додатковій угоді між ними.

Водокористувач (орендар), який узяв водний об'єкт у користування на умовах оренди, зобов'язаний доводити до відома населення умови водокористування, а також про заборону загального водокористування на водному об'єкті, наданому в оренду.

Орендарі водного об'єкта зобов'язані передбачити місця для безоплатного забезпечення права громадян на загальне водокористування (купання, плавання на човнах, любительське і спортивне рибальство тощо).

Якщо водокористувачем (орендарем) не встановлено таких умов, загальне водокористування визнається дозволеним без обмежень, а заборона загального водокористування водними об'єктами, наданими в користування на умовах оренди, є підставою для розірвання договору оренди.

Не підлягають передачі у користування на умовах оренди для рибогосподарських потреб водні об'єкти, що:

- використовуються для питних потреб;
- розташовані в межах територій та об'єктів, що перебувають під охороною відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» від 16.06.1992 № 2456-XII.

Орендар набуває права користування водним об'єктом після державної реєстрації погодженого договору оренди водного об'єкта, який підписується сторонами після проведення торгів.

13. Договір оренди водного об'єкта

Характерною особливістю діяльності у сфері аквакультури є використання водних ресурсів. Відповідно підставою для ведення аквакультури є право користування водними ресурсами.

Типовий договір оренди водного об'єкту затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29.05.2013 № 420 «Про затвердження типового договору оренди водних об'єктів».

Типовий договір застосовується як для водних об'єктів, так і для рибогосподарських технологічних водойм.

Водні об'єкти надаються суб'єктам аквакультури в користування на умовах оренди органами, що здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) згідно з повноваженнями, визначеними Земельним кодексом України відповідно до статті 51 Водного кодексу України.

Рибогосподарські технологічні водойми надаються у користування на умовах оренди органами, що здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) згідно з повноваженнями, визначеними Земельним кодексом України відповідно до статті 14 Закону України «Про аквакультуру».

Як водний об'єкт, так і рибогосподарська технологічна водойма, надаються у оренду за наявності паспорту рибогосподарської технологічної водойми або технічного проекту.

До договору оренди водного об'єкту (його частини) додаються:

- план або схема об'єкта оренди;
- кадастровий план земельної ділянки з відображенням обмежень (обтяжень) та інших прав третіх осіб у її використанні та встановлених земельних сервітутів;
- акт визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
- акт приймання-передачі об'єкта оренди;
- проект відведення земельної ділянки;
- паспорт водного об'єкта.

Також у договорі оренди водного об'єкта зазначаються:

вимоги щодо експлуатації водного об'єкту;

дотримання режимів роботи водного об'єкту.

14. Порядок поновлення договору оренди водного об'єкта

Суб'єкт господарювання, зацікавлений у поновленні договору оренди водного об'єкта, звертається до закінчення терміну дії договору оренди до орендодавця із заявою про поновлення договору оренди водного об'єкта та проектом додаткової угоди до:

- обласної державної адміністрації (за межами населених пунктів);
- органу місцевого самоврядування (у межах населених пунктів).

До заяви про поновлення договору оренди водного об'єкта орендар додає:

1. Проект додаткової угоди – подає орендар до закінчення строку договору оренди у строк, встановлений договором.

2. Паспорт водного об'єкта.

3. Розрахунок розміру орендної плати за водні об'єкти.

Здійснюється органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування при укладанні ними договорів оренди водних об'єктів.

4. Витяг про нормативну грошову оцінку земельної ділянки.

Витяг видає територіальний орган Держгеокадастру (за місцем знаходження земельної ділянки) у разі наявності нормативної грошової оцінки земельної ділянки під водним об'єктом.

5. Витяг із Державного земельного кадастру.

Витяг видає територіальний відділ Держгеокадастру (за місцем знаходження земельної ділянки) у разі наявності інформації про земельну ділянку у національній кадастровій системі.

По закінченню строку, на який було укладено договір оренди водного об'єкта, орендар, який належно виконував обов'язки за умовами договору, має переважне право перед іншими особами на укладення договору оренди водного об'єкта на новий строк.

Орендар зобов'язаний:

- повідомити орендодавця листом-повідомленням про поновлення договору оренди водного об'єкта до спливу строку договору оренди водного

об'єкта (у строк, встановлений цим договором, але не пізніше ніж за місяць до спливу строку договору оренди водного об'єкта);

- до листа – повідомлення додати проект додаткової угоди.

Орендодавець зобов'язаний:

- у місячний термін розглядає надісланий орендарем лист-повідомлення з проектом додаткової угоди;

- перевіряє його на відповідність вимогам закону;

- узгоджує з орендарем (за необхідності) істотні умови договору;

- за відсутності заперечень, приймає рішення про поновлення договору оренди водного об'єкта;

- укладає з орендарем додаткову угоду про поновлення договору оренди водного об'єкта.

За наявності заперечень орендодавця щодо поновлення договору оренди водного об'єкта орендарю направляється лист-повідомлення про прийняте орендодавцем рішення.

При поновленні договору оренди водного об'єкта його умови можуть бути змінені за згодою сторін.

У разі недосягнення домовленості щодо орендної плати та інших істотних умов договору переважне право орендаря на укладення договору оренди водного об'єкта припиняється.

Перевіряється орендодавцем:

- дотримання орендарем вимог земельного законодавства України та виконання істотних умов договору:

- дотримання строку дії договору оренди;

- наявність нормативної грошової оцінки земельної ділянки водного об'єкта;

- повнота та вчасність сплати орендної плати;

- використання водного об'єкта за цільовим призначенням;

- збереження стану об'єкта оренди;

- інших істотних умов договору.

15. Нормативна грошова оцінка земельної ділянки під водним об'єктом

Якщо нормативна грошова оцінка земельної ділянки під водним об'єктом відсутня необхідно замовити технічну документацію з нормативної грошової оцінки земельної ділянки під водним об'єктом. Розробники документації – юридичні та фізичні особи, які є виконавцями робіт із землеустрою.

Максимальний термін складання документації із землеустрою не повинен перевищувати шести місяців з моменту укладення договору.

Здійснити державну землевпорядну експертизу технічної документації з нормативної грошової оцінки земельної ділянки під водним об'єктом.

Подача технічної документації з нормативної грошової оцінки земельної ділянки на державну експертизу юридичним особам через дозвільний офіс.

Затвердити технічну документацію з нормативної грошової оцінки земельної ділянки під водним об'єктом районною радою. Отримати витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку окремої земельної ділянки, який видається територіальним органом Держгеокадастру (за місцем знаходження земельної ділянки під водним об'єктом) – безкоштовно.

16. Витяг із Державного земельного кадастру

У разі коли відсутній кадастровий номер земельної ділянки необхідно:

1. Замовити технічну документацію із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки під водним об'єктом.

Розробники технічної документації із землеустрою - юридичні та фізичні особи, які є виконавцями робіт із землеустрою.

З переліком розробників документації із землеустрою можна ознайомитись у територіальному органі Держгеокадастру за місцем знаходження водного об'єкта.

Максимальний термін складання документації із землеустрою не повинен перевищувати шести місяців з моменту укладення договору.

2. Проведення державної реєстрації земельної ділянки в Державному земельному кадастрі здійснюється до 14 робочих днів. Здійснює територіальний орган Держгеокадастру у районі за місцем знаходження земельної ділянки під водним об'єктом.

Для державної реєстрації земельної ділянки Державному кадастровому реєстратору, який здійснює таку реєстрацію, подається:

- 1) заява про державну реєстрацію;
- 2) документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації земельної ділянки;
- 3) електронний документ (формат XML);
- 4) погоджена відповідно до законодавства документація із землеустрою, яка є підставою для формування земельної ділянки.

17. Звітність територіальних органів Державного агентства рибного господарства України

Для своєчасного надання інформації про здійснення територіальними органами Держрибагентства контролюючих та наглядових функцій з охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та регулювання рибальства, згідно наказу від 20.05.2016 № 169, керівники територіальних органів Держрибагентства повинні надавати інформацію та звіти до Управління охорони водних біоресурсів, регулювання рибальства та іхтіології Держрибагентства, а саме:

– інформацію про проведену рибоохоронну роботу територіальним органом Держрибагентства – щомісяця, за I півріччя, за II півріччя, за рік до 5 числа місяця наступного за звітним періодом. До інформації про проведену рибоохоронну роботу територіальним органом Держрибагентства протягом I півріччя, II півріччя та за рік додається пояснювальна записка, яка повинна містити аналіз основних причин зміни показників (як негативних, так і позитивних), інформація про проблемні питання рибоохоронної діяльності підрозділу та пропозиції щодо вдосконалення нормативно-правової бази у галузі рибного господарства;

– інформація про освоєння лімітів та прогнозів допустимого спеціального використання водних біоресурсів, про обсяги спеціального використання водних біоресурсів користувачами – щомісяця до 10 числа місяця, наступного за звітним (з наростаючим підсумком);

– інформація про вилучення водних біоресурсів у спеціальних товарних рибних господарствах (СТРГ), про вилучення водних біоресурсів за науково-біологічними обґрунтуваннями (НБО), про вилучення водних біоресурсів у культурно-рибних господарствах (КРГ) – щомісяця до 10 числа місяця, наступного за звітним (з наростаючим підсумком);

– інформація про обсяги відтворення молоді водних біоресурсів у природні водойми, про обсяги зариблення (вселення) молоді водних біоресурсів при здійсненні рибогосподарської діяльності у спеціальних товарних рибних господарствах, про обсяги зариблення (вселення) молоді водних біоресурсів при експлуатації водного об'єкта за науково-біологічними обґрунтуваннями та про обсяги зариблення (вселення) молоді водних біоресурсів у культурних рибних господарствах – щомісяця (у період здійснення випуску) до 10 числа місяця, наступного за звітним (з наростаючим підсумком);

– інформація про перевірки рибозахисних пристроїв, водозабірних та водопропускних споруд, про здійснення любительського та спортивного рибальства на водоймах загального користування в межах контролю Управління (для прісноводних водойм) та про здійснення любительського та спортивного рибальства на водоймах загального користування в межах контролю Управління (для морських акваторій) – двічі на рік, до 10 липня та до 10 січня;

– інформація про проведення днопоглиблювальних, будівельних, бурових та інших видів робіт на землях водного фонду у межах підконтрольного району діяльності та виконання умов погоджень – двічі на рік, до 10 липня та до 10 січня;

– інформація про здійснення робіт, пов'язаних з подальшим вселенням водних біоресурсів – за 5 днів до початку робіт;

– інформація про проведення контрольних ловів – за 5 днів до початку проведення;

– річний звіт про діяльність територіальних органів Держрибагенства (згідно з наказом Держрибагенства України від 11.01.2013 № 8 «Про затвердження структури річного звіту про діяльність територіальних органів рибоохорони») – відповідно до графіка.

Зазначену вище інформацію надсилають до Держрибагенства в паперовому вигляді та факсом за номером телефону: (044) 486 29 87.

Відповідальність за повноту, достовірність, своєчасність подання інформації та звітів покладено на керівників територіальних органів Держрибагенства.

Слід ураховувати, що втратив чинність, наказ Держрибгоспу від 29.04.2011 № 183 «Про звітність органів рибоохорони». При цьому, контролює виконання наказу Управління охорони водних біоресурсів, регулювання рибальства та іхтіології.

Доцільно відмітити, що даний наказ діє узгоджено із Законом України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних ресурсів», Положенням про Державне агентство рибного господарства України від 30.09.2015 № 895, наказу Держрибагентства від 30.11.2015 № 369 «Про ліквідацію територіальних органів Держрибагентства України», наказу Держрибагентства України від 12.03.2016 № 77 «Про введення в дію структури та штатного розпису Державного агентства рибного господарства України».

Список рекомендованої літератури

1. Про аквакультуру: Закон України від 18.09.2012 № 5293-VI (чинний з 01.07.2013 р.) // Офіційний вісник України. – 2012. – № 79. – С. 26.
2. Положення про Державне агентство рибного господарства України: Указ Президента України від 16.04.2011 № 484/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 31. – С. 1324.
3. Альбом спеціалізованих форм первинної документації для підприємств аквакультури / Н.М. Вдовенко. – К. : Вітас ЛТД, 2012. – 56 с.
4. Державне регулювання розвитку аквакультури в Україні: Монографія / Н.М. Вдовенко. – К. : Кондор-Видавництво, 2013. – 464 с.
5. Про внесення змін до Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку біологічних активів. Наказ Міністерства фінансів України від 02.06.2010 № 302.
6. Про затвердження спеціальних форм первинної документації для суб'єктів рибного господарства в галузі аквакультури: Наказ Мінагрополітики України від 19.06.2012 № 362.

7. Про затвердження форми звітності № 1А-риба (річна) «Виробництво продукції аквакультури за 20 р.» та інструкції щодо її заповнення: Наказ Мінагрополітики України від 21.03.2012 № 141.
8. Про затвердження Державної цільової економічної програми розвитку рибного господарства на 2012–2016 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1245 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 95. – С. 70.
9. Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів: Закон України від 08.07.2011 № 3677–VI // Офіційний вісник України. – 2011. – № 59. – С. 120.
10. КВЕД (ДК 009:2010): Наказ Держспоживстандарту від 11.10.2010 № 457. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua.
11. Специфічні особливості державного регулювання аквакультурного виробництва в Україні [Електронний ресурс] / С.М. Кваша, Н.М. Вдовенко // Ефективна економіка. – 2011. – № 8. – Режим доступу до журналу : <http://www.economy.nayka.com.ua>.
12. Наукові засади державного регулювання розвитку аквакультури штучних водойм / С.М. Кваша, Н.М. Вдовенко // Економіка та держава. – 2011. – № 11. – С. 12–16.
13. Норми рибопродуктивності слід урахувати вже сьогодні / Н. Вдовенко // БАЛАНС-АГРО. – 2013. – № 10.
14. Орендарям водойм рибопродуктивність слід планувати вже сьогодні / Н. Вдовенко // Агросвіт України – 2013. – № 3. – С. 30–31.
15. Про тваринний світ: Закон України від 13.12.2001 № 2894-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 14. – С. 97.
16. Спільна рибна політика ЄС. Регламент від 11.12.2013 № 1380/2013. Офіційний вісник Європейського Співтовариства L354/22.
17. Конвенція Організації Об'єднаних Націй з морського права та Угоди про впровадження частини XI цієї Конвенції (OJ L 179, 23.6.1998. – С. 3.

Додаток А

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ

НАКАЗ

03.12.2013 № 714

Зареєстровано в Міністерстві

юстиції України

17 грудня 2013 р. за № 2129/24661

ВИТЯГ З НАКАЗУ

Про внесення змін до форми звітності № 1А–риба (річна)
«Виробництво продукції аквакультури за 20__р.»

Відповідно до абзацу двадцять шостого статті 9 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів», з метою удосконалення форми звітності щодо виробництва продукції аквакультури та коригування термінів її подання

НАКАЗУ :

1. Внести до форми звітності № 1А–риба (річна) «Виробництво продукції аквакультури за 20 р.», затвердженої наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 21 березня 2012 року № 141, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 09 квітня 2012 року за № 514/20827, такі зміни:

1) слова «спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері рибного господарства» замінити словом «рибоохорони»;

2) слова та цифри «до 20 січня», «до 25 лютого» та «до 25 березня» замінити словами та цифрами «до 10 січня», «до 03 лютого» та «до 15 лютого» відповідно.

2. Департаменту тваринництва (Гетя А.А.) забезпечити у встановленому порядку подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Міністра аграрної політики та продовольства України - керівника апарату Сеня О.В.

Перший заступник Міністра

І.Ю. Бісюк

Додаток Б

Витяг з наказу Міністерства фінансів України
від 02.06.2010 № 302

Про внесення змін до Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку біологічних активів

Відповідно до частини другої статті 6 Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” (996-14)
Н А К А З У Ю:

1. Унести у додаток 1 до Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку біологічних активів, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 29.12.2006 № 1315 (v1315201-06) (зі змінами), схвалені Методологічною радою з бухгалтерського обліку при Міністерстві фінансів України такі зміни:

1.1. У графі 2 «Сільськогосподарська продукція» рядка двадцятого «Кукурудза на зерно» пункту 1 «Зернові та зернобобові культури» розділу I «РОСЛИННИЦТВО» слова «зерно відходи» замінити словами «зернові відходи».

1.2. У розділі II «ТВАРИННИЦТВО»:

1.2.1. Пункти 8 «Конярство», 9 «Кролівництво і звірівництво», 10 «Рибництво, бджільництво, шовківництво» вважати відповідно пунктами 7 «Конярство», 8 «Кролівництво і звірівництво», 9 «Рибництво, бджільництво, шовківництво».

1.2.2. У графі 3 «Додаткові біологічні активи» рядка першого «Рибництво» пункту 9 «Рибництво, бджільництво, шовківництво» текст викласти в такій редакції: «Матеріал для розведення риби, зокрема личинки, мальки, цьоголітки, однорічки, ремонтний молодняк, плідники».

2. Управлінню методології бухгалтерського обліку (Пархоменко В.М.) у десятиденний строк з дня видання цього наказу забезпечити його оприлюднення на офіційному веб-сайті Міністерства фінансів України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Єфименко Т.І.

Міністр

Ф. Ярошенко